

Για τη σφαγή στα κατεχόμενα εδάφη της Παλαιστίνης Αλληλεγγύη στον αγώνα των παλαιστινίων για ζωή, αξιοπρέπεια, γη και ελευθερία

Η βία για όσες και όσους γεννήθηκαν στα κατεχόμενα εδάφη της Παλαιστίνης δεν ξεκίνησε στις 7 Οκτωβρίου, και οι μήνες που έχουν περάσει από την επίθεση αποτελούν ένα νέο κεφάλαιο στο μεγάλο βιβλίο της εξόντωσης που οι παλαιστίνιοι/ες βιώνουν καθημερινά εδώ και χρόνια. Στο συνεχιζόμενο απαρχαίνι των κατεχόμενων εδαφών που λαμβάνει χώρα από το 1948 (Νάκμπα) και μετά, η καθημερινότητα των ανθρώπων μεταφράζεται πέραν των δολοφονιών και των φυλακίσεων σε συνεχείς περιορισμούς στις μετακινήσεις, αναγκαστικές εξώσεις και εκτοπισμούς, κατεδαφίσεις σπιτιών, εξευτελισμούς, καθώς και συνεχή παρουσία του ισραηλινού στρατού και των εποίκων. Και σε πείσμα αυτού του συνολικού ασφυκτικού τοπίου ύπαρξης που επιβάλλεται με όρους φυλετικής και θρησκευτικής κάθαρσης και ταξικής εκμετάλλευσης όλα αυτά τα χρόνια της κατοχής, οι παλαιστίνιοι/ες δε σταματούν να αγωνίζονται, να διεκδικούν την αξιοπρέπεια, τη γη και την ελευθερία τους.

Το ισραηλινό κράτος, εδώ και πέντε μήνες έχει εξαπολύσει μια άνευ προηγουμένου σφαγή στην Παλαιστίνη. Μέχρι τώρα, πάνω από 100 χιλιάδες παλαιστίνιοι/ες είναι νεκροί, αγνοούμενες ή τραυματισμένοι με τους επιβεβαιωμένους νεκρούς να ξεπερνούν τις 30 χιλιάδες, αριθμός που διαρκώς αυξάνεται και ένα μεγάλο ποσοστό αυτών -άνω των 12000- να είναι παιδιά. Ολόκληρες πόλεις και χωριά κατεδαφίζονται για να κατασκευαστούν στη θέση τους ταχύτατα υποδομές με τείχη, συστήματα παρακολούθησης και ισραηλινά στρατιωτικά φυλάκια. Ο ισραηλινός στρατός καθημερινά επιτίθεται με όλα τα μέσα στον παλαιστινιακό πληθυσμό, χωρίς να διστάσει να επιτεθεί σε νοσοκομεία, γιατρούς και νοσηλευτικό προσωπικό αλλά και φορηγά που μεταφέρουν φάρμακα ή τρόφιμα. Πέρα από τις βόμβες και τα πυρά οι παλαιστίνιες/οι αντιμετωπίζουν τα υψηλότερα επίπεδα επισιτιστικής ανασφάλειας που έχουν καταγραφεί, με τον λιμό να είναι προ των πυλών, κόσμος να τρέφεται με οτιδήποτε στο οποίο μπορεί να έχει πρόσβαση και με τις παραδόσεις τροφίμων να αποτελούν ενέδρες θανάτου από τις ισραηλινές δυνάμεις (χαρακτηριστικό παράδειγμα, η επίθεση στις 29 Φεβρουαρίου νοτιοδυτικά της Γάζας με 110 νεκρούς και πάνω από 700 τραυματίες). Βασικές υποδομές ρεύματος, παροχών νερού και οδικών δικτύων έχουν δεχθεί πλήγματα και η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη καθίσταται σχεδόν αδύνατη, λόγω του αποκλεισμού του ανεφοδιασμού.

-Πιάνοντας το νήμα μιας γενοκτονίας

Η επίθεση της 7ης Οκτώβρη που πραγματοποιήθηκε από τη Χαμάς και άλλες οργανώσεις, κομμάτια της παλαιστινιακής αντίστασης, χωρίς αμφιβολία επαναποθέτησε το παλαιστινιακό ζήτημα στην πρώτη γραμμή παγκοσμίως. Το ισραηλινό κράτος, σχεδόν 5 μήνες μετά, έχει αιματοκυλίσει τα παλαιστινιακά εδάφη επικαλούμενο την «αυτοάμυνα» ή την «καταπολέμηση της τρομοκρατίας». Όμως φαίνεται ξεκάθαρα πως στην πραγματικότητα στοχεύει στον πλήρη και οριστικό εκτοπισμό των παλαιστινίων, σε συνέχεια μιας 75χρονης ιστορίας καταπίεσης και εξόντωσης: από τη Νάκμπα («Καταστροφή») του 1948, με τον εκτοπισμό πάνω από 800.000 παλαιστινίων από τη γη που ζούσαν, στους Πολέμους των Έξι Ημερών (1967) και του Γιομ Κιπούρ (1973), την εισβολή στον Λίβανο και τη σφαγή στα προσφυγικά στρατόπεδα Σάμπρα και Σατίλα (1982), το δεύτερο πόλεμο του Λιβάνου το 2006 και τον παράλληλο αποκλεισμό-βομβαρδισμό της Γάζας, την εισβολή πάλι στη Γάζα το 2008 και το 2014, τον διαρκή εποικισμό και διωγμό των κατοίκων στις πόλεις της Δυτικής Όχθης, μέχρι και σήμερα και την εν εξελίξει γενοκτονία.

Η επίκληση της ανάγκης ύπαρξης ισραηλινού κράτους που σχεδιάστηκε και επιβλήθηκε στα παλαιστινιακά εδάφη από το τις συμμαχικές δυνάμεις, με βάση το αφήγημα της επιστροφής στους «ιερούς τόπους», στο τέρμα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και τον πρωτοφανή αφανισμό εκατομμυρίων εβραίων -μεταξύ σιγγάνων, αντιφρονούντων, ομοφυλόφυλων κλπ- άνοιξε με τους χειρότερους όρους μια σελίδα στην παγκόσμια ιστορία και επαναφέρει έκτοτε εικόνες θανάτου και καταστροφής. Τα οφέλη αλλά και οι αιτίες του εκτοπισμού του αραβικού πληθυσμού από το ισραηλινό κράτος αλληλοπλέκονται ανάμεσα σε πολιτικές, οικονομικές αλλά και γεωστρατηγικές κατευθύνσεις, προσδεμένα στο άρμα του милитарισμού και της δυτικής οικονομικοπολιτικής επιβολής. Αιχμιακές τεχνολογίες πειθάρχησης και εξόντωσης βρίσκουν την εφαρμογή τους από ένα κράτος «παράδειγμα» ολοκληρωτισμού τόσο στον εσωτερικό πληθυσμό του, πολλώ δε μάλλον στους αραβόφωνους παλαιστίνιους, συμβάλλοντας στην ταξική και πολιτική υποτίμηση τους.

Ενδεικτικός της δυτικής συναίνεσης στον αφανισμό τους είναι ο τρόπος με τον οποίο καλύπτονται τα σημερινά γεγονότα στα προπαγανδιστικά μέσα των κρατών, αλλά και η σχεδόν σύσσωμη πολιτική και στρατιωτική ενίσχυση των νέων εγκλημάτων. Παρά το «ανθρωπιστικό προσωπείο» των τελευταίων παραινήσεων προσωρινής παύσης πυρών από τον ΟΗΕ ή τις εξαγγελίες των ΗΠΑ για κατασκευή λιμανιού στη Γάζα, γεγονόςτος καλοδεχούμενου από το Ισραήλ, δεν αποκρύπτεται στιγμή πως καμία ουσιαστική πίεση δεν ασκείται για τη διάνοιξη δρόμων χερσαίας προσέγγισης των αποκλεισμένων εδαφών ή πραγματικής πολιτικής και οικονομικής καταδίκης των εγκλημάτων που λαμβάνουν χώρα.

Η στρατιωτική συμμαχία Ισραήλ-Δύσης δείχνει τα δόντια της με ευθυγραμμισμένες NATO-ΗΠΑ-ΕΕ-δυτικές χώρες, οι οποίες λαμβάνουν μέρος στη σφαγή και ενισχύουν στρατιωτικά και πολιτικά την ισραηλινή πολεμική μηχανή, εδραιώνοντας τα συμφέροντά τους και αυτά του ισραηλινού κράτους στη Μέση Ανατολή. Ο συνασπισμός των παραπάνω δυνάμεων στηρίζει πλήρως τις πρόσφατες κινήσεις του ισραηλινού κράτους, καθώς, μεταξύ άλλων, στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου έχουν βρεθεί κοιτάσματα φυσικού αερίου τα όποια θέλει να εκμεταλλευτεί, γεγονός που γίνεται ακόμα πιο επιτακτικό, λόγω των δυσμενών σχέσεων με Ρωσία, εν μέσω πολεμικού μετώπου στην Ουκρανία.

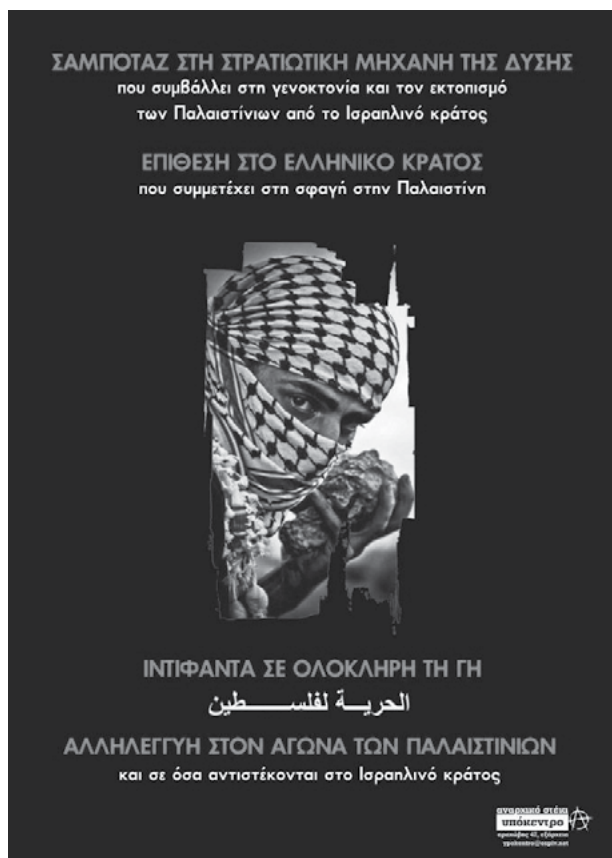
Στην αντίπερα όχθη, Ιράν, Λίβανος, Κατάρ, Τουρκία συμμετέχουν στη γεωπολιτική ένταση της περιοχής, στηρίζοντας είτε άμεσα είτε έμμεσα μέσω αντιπροσώπων την παλαιστινιακή πλευρά. Πιο ενεργή θέση καταλαμβάνει ο συμμαχικός άξονας του Ιράν με τη λιβανέζικη Χεσμπολάχ, τους Χούθι στην Υεμένη και τις σιίτικες πολιτοφυλακές σε Ιράκ και Συρία. Την ίδια στιγμή, ο συνασπισμός των BRICS (Βραζιλία, Κίνα, Ρωσία, Ινδία, Νότια Αφρική) ενισχύθηκε με την είσοδο των κρατών της Σαουδικής Αραβίας (η οποία πριν την 7η Οκτώβρη ήταν έτοιμη να συνάψει συμφωνία με Ισραήλ και ΗΠΑ), της Αιγύπτου, των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων (έπαιξαν σημαντικό ρόλο στις συμφωνίες του Αβραάμ από το 2020 μεταξύ ισραηλινού κράτους και αραβικών χωρών για την αποδοχή και κανονικοποίηση του πρώτου), του Ιράν και της Αιθιοπίας, γεγονός που αναδεικνύει την αναδιευθέτηση των παγκόσμιων κρατικών-κεφαλαιακών ανταγωνισμών και συσχετισμών .

-Η συμμετοχή του ελληνικού κράτους στη σφαγή

Το ελληνικό κράτος από την πλευρά του συμμετέχει ενεργά στη σφαγή στην Παλαιστίνη στο πλαίσιο της ελληνο-ισραηλινής συμμαχίας και ως προκεχωρημένο νατοϊκό φυλάκιο στη Νοτιοανατολική Ευρώπη και τη Μεσόγειο. Το ελληνικό πολεμικό ναυτικό μαζί με άλλα νατοϊκά πλοία επιχειρούν στα ανοιχτά της Γάζας στη Μεσόγειο, ενώ οι βάσεις της Σούδας και της Λάρισας, όπως και το στρατιωτικό αεροδρόμιο της Ελευσίνας αποτελούν κομβικό κρίκο της πολεμικής μηχανής. Πραγματικότητα αποτελεί και η συμμετοχή ελληνικής φρεγάτας στη δυτική στρατιωτική αποστολή στην Υεμένη (Prosperity Guardian) με επικεφαλής ΗΠΑ και Ηνωμένο Βασίλειο με σκοπό τη διαφύλαξη των εφοπλιστικών συμφερόντων στην περιοχή περιορίζοντας τους αντάρτες Χούθι της Υεμένης. Οι τελευταίοι έχουν ξεκινήσει από τις 19/10/2023 επιθέσεις στο νότιο Ισραήλ και σε εμπορικά πλοία που διέρχονται από την Ερυθρά Θάλασσα. Στο πλαίσιο αυτό, μάλιστα, επελέγη η βάση της Λάρισας ως έδρα της χερσαίας διοίκησης της ευρωπαϊκής ναυτικής αποστολής (επιχείρηση «Ασπίδες»), με το ελληνικό κράτος να λαμβάνει ηγετικό ρόλο στη διοίκηση.

Όμως και στο εσωτερικό το ελληνικό κράτος στοχοποιεί αλληλέγγυους και προχωρεί στην καταστολή ακόμη και συμβολικών διαμαρτυριών ενάντια στη σφαγή στη Γάζα, όπως η ύψωση της παλαιστινιακής σημαίας. Προσαγωγές και συλλήψεις από δημόσιους χώρους και γήπεδα, συνιστούν ορισμένες μόνο πτυχές της ποινικοποίησης της έκφρασης αλληλεγγύης στον αγώνα των παλαιστινίων για ζωή, ην και ελευθερία. Την ίδια στιγμή, η κρατική προπαγάνδα στηρίζει το αφήγημα του «αμυνόμενου» ισραηλινού κράτους και του πολέμου κατά της τρομοκρατίας, ενώ ενισχύει τη ρητορική της ισλαμοφοβίας, που διαχέεται παράλληλα με το βάθεμα της εκμετάλλευσης των μεταναστών.

-Ο αγώνας συνεχίζεται...

Οι παλαιστίνιοι/ες εδώ και 75 χρόνια βιώνουν την εξόντωση και τον εκτοπισμό από ένα υπερ-εξοπλισμένο ισχυρό κράτος, το οποίο έχει αντίστοιχα ισχυρούς συμμάχους. Παρ' όλα αυτά, δεν έχουν σταματήσει να αντιστέκονται. Από τις εξεγέρσεις, όπως οι δύο Ιντιφάντες (1987 και 2000), μέχρι τις καθημερινές μορφές αντίστασης, διαμορφώνεται το έδαφος ώστε να συνεχίζεται ο πολύμορφος αγώνας. Ένας αγώνας που μας αφορά και δεν μπορούμε παρά να είμαστε αλληλέγγυοι-ες-α, μιας και φωτίζει δρόμους εναντίωσης απέναντι σε πάνοπλους εχθρούς, τα κράτη και τους στρατούς τους. Το πλέγμα των αντιφάσεων, η πολυπλοκότητα κοινωνικών δομών αλλά και δομών αγώνα που δεν εντάσσονται στα αναρχικά χαρακτηριστικά δεν αποσιωπώνται. Οι παλαιστινιακές οργανώσεις, παρά το ρόλο τους στην παλαιστινιακή αντίσταση, ανά στιγμές έχουν αμφισβητηθεί από τους ίδιους τους καταπιεσμένους ως εξουσιαστικοί κυβερνητικοί μηχανισμοί (απεργίες στη Γάζα κατά της Χαμάς, συγκρούσεις για διαφθορά της Φατάχ και επιθέσεις στα σώματα ασφαλείας στη Δυτική Όχθη, αντιστάσεις από queer άτομα και παλαιστίνιες γυναίκες κατά των καταπίεσεων) κι αυτό από μας γίνεται αντιληπτό ως ενισχυτικό του πολύπλευρου αγώνα απέναντι σε κάθε εξουσιαστικό σύμπλεγμα, απέναντι σε κάθε μηχανισμό που στόχο έχει την εκμετάλλευση των καταπιεσμένων βάσει φύλου, τάξης, φυλής. Την ίδια όμως στιγμή, αναγνωρίζουμε ότι η

προνομιακή μας θέση εντός των δυτικών κοινωνιών, συχνά μπορεί να θέτει όρια κατανόησης και ανάλυσης του κοινωνικού γίγνεσθαι, ή να εμπεριέχει διαφορετικά -δυτικά- φίλτρα ανάγνωσης της καθημερινότητας των ανθρώπων

που ζουν και αγωνίζονται στις περιοχές αυτές. Με κάθε σπίτι να έχει τουλάχιστον από ένα νεκρό και ένα φυλακισμένο, η ίδια η αξία της ζωής και του θανάτου αποκτά διαφορετικό νόημα. Οι δρόμοι της αντίστασης στη βαρβαρότητα, από την καθημερινότητα της αλληλεγγύης και της αλληλοβοήθειας μεταξύ των καταπιεσμένων, μέχρι τις ένοπλες απαντήσεις και τα πλήγματα σε ισραηλινούς στόχους αποτελεί για το μεγαλύτερο κομμάτι αυτού του πληθυσμού μια ελάχιστη δικαίωση και την πιο ουσιαστική υπενθύμιση για όλους, όλες και όλα εμάς, πως οι πιο όμορφοι αγώνες μπορούν να φυτρώσουν και στις πιο σκοτεινές συνθήκες.

Η αντίσταση λοιπόν, των παλαιστίνιων συνεχίζεται παρά το βαρύ φόρο αίματος. Το γεγονός αυτό, παρά την ανισοσταθμία δυνάμεων, καταφέρνει να κοστίζει στο κράτος του Ισραήλ οικονομικά και πολιτικά, με την οικονομία του να πλήττεται κυρίως λόγω της έλλειψης εργατικού δυναμικού. Στην Ερυθρά Θάλασσα οι επιθέσεις των Χούθι σε εμπορικά πλοία σε αλληλεγγύη με τον αγώνα των παλαιστίνιων συνεχίζουν να πλήττουν την παγκόσμια οικονομία, με την Ευρωπαϊκή Ένωση να στέλνει δυνάμεις στην περιοχή και το ελληνικό κράτος να αναλαμβάνει τη διοίκηση του επιχειρησιακού στρατηγείου. Ταυτόχρονα, στο Τελ Αβίβ έχουν γίνει μεγάλες διαδηλώσεις κατά του κράτους και της διαχείρισης του Νετανιάχου στον πόλεμο, ακολουθώντας προηγούμενο κύμα αντιδράσεων για διαφθορά. Στα αστικά κέντρα των υπόλοιπων πόλεων μαζικές διαδηλώσεις όσων τάσσονται απέναντι στη σύγχρονη σφαγή -με αυτές των εβραίων του εξωτερικού να έχουν μια ιδιαίτερη σημειολογία- αλλά και μικρότερες κινήσεις σαμποτάζ, επιθέσεων, συνθημάτων, παρεμβάσεων ενταγμένες στον πολύμορφο αγώνα, στέλνουν σινιάλο αλληλεγγύης στον αγώνα των παλαιστίνιων.

Κομμάτι των αγώνων που εδράζονται στα δικά μας εδάφη, απέναντι στη βαρβαρότητα του κόσμου που κράτη, κεφάλαιο και πατριαρχία μας επιβάλλουν, αυτό που μας είναι ξεκάθαρο είναι πως οι αγώνες τρέφονται και πλουτίζουν από την αλληλεγγύη. Όσο οι σφαγές στη Γάζα και τη Δυτική Όχθη μαίνονται. Όσο καταφτάνουν στις δικές μας θάλασσες κι άλλες χιλιάδες εκτοπισμένοι από τη δολοφονική στρατιωτική μηχανή των διακρατικών αφεντικών που τρέφεται από το αίμα των καταπιεσμένων. Όσο λογικές αντισημιτισμού ξαναβρίσκουν πάτημα, αντιστρέφοντας τελείως το νόημα αυτών των αγώνων. Όσο γινόμαστε κοινωνοί παραδειγμάτων αλληλεγγύης από κάθε γωνιά του πλανήτη, από εβραίους του εξωτερικού αλλά και, εντός του ισραηλινού κράτους, αυτούς που αγωνίζονται ενάντια στο μιλιταρισμό, και την εθνικιστική, ισλαμοφοβική ρητορική που καλλιεργείται και αναπαράγεται συστηματικά δεκαετίες, εκείνους που εναντιώνονται στα τείχη και αρνούνται να καταταγούν. Όσο το ελληνικό κράτος βάζει πλάτη στη σφαγή. Τόσο στοχεύουμε στη διάρρηξη του ισχυρού προπαγανδιστικού μηχανισμού του ισραηλινού κράτους και της Δύσης, στη διάδοση της φωνής των καταπιεσμένων, στο σαμποτάζ της δυτικής πολεμικής μηχανής και της συμμετοχής του ελληνικού κράτους σε αυτή.

**Ενάντια σε κράτη, κεφάλαιο, έθνη, σύνορα, στρατούς, θρησκείες,
ρατσισμό, πατριαρχία**

**Τώρα και για πάντα,
εσωτερικός εχθρός στις πολεμικές εμπλοκές του ελληνικού
κράτους**

Ιντιφάντα σε κάθε γωνιά της γης

**αναρχικό στέκι
υπόκεντρο**
αραχώβης 42, εξάρχεια
ypokentro@espiv.net

